

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 ianuarie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 14:1-3**: *„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*.

Laudă și mulțumire Domnului nostru! Deja am auzit cuvinte prețioase. Pe lângă aceasta am putea citi direct Mat. 25:10 și Apoc. 19:7. Din Ioan 14 am auzit că Domnul nostru a spus: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc”*. El S-a dus acolo și a pregătit locul, dar acum este vorba de pregătirea Miresei Mielului care va trăi în acel loc pe care El l-a pregătit deja. De aceea este scris în Mat. 25:10: *„cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*.

În cuvântul scump din Apoc. 19:7-8 este arătată gloata răscumpărată care cântă: *„«Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.» (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”*. Vers. 9: *„Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!»* Apoi mi-a zis: *«Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»*”.

Aceasta ar fi suficient pentru astăzi. Să știi că Domnul, în această ultimă perioadă, înaintea revenirii Lui cheamă afară o Mireasă, Mireasa Mielului lui Dumnezeu. Cum a spus Ioan Botezătorul: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care (poartă) ridică păcatul lumii!”* (Ioan 1:29). Păcatele tale și ale mele au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu. O putem citi în Is. 53 și s-a împlinit: *„Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”*. Am putea aminti și Ps. 22: *„Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit?”*. Și în

următoarea clipă, cum Pavel a exprimat-o în 2 Cor. 5:19: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. Într-o singură clipă, când toată vina și păcatele noastre au fost puse asupra Fiului lui Dumnezeu s-a împlinit cuvântul din 2 Cor. 5:19. Tu și eu, noi am fost părăsiți de Dumnezeu, fără nădejde în această lume. Apoi a venit Răscumpărătorul și a intrat în spărtură pentru noi. El a luat asupra Lui despărțirea de Dumnezeu, ocară, blestemul, totul. Dar în următoarea clipă, când Sângele noului legământ a fost vărsat s-a împlinit pe loc: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. Mai departe Pavel ne scrie: „*și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări*” pentru ca să strigăm întregii lumi, rugându-i fierbinte: „*Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”, primiți iertarea, primiți împăcarea, acceptați harul, primiți mântuirea lui Dumnezeu, acceptați ceea ce a hotărât Dumnezeu și ne-a pregătit pentru acest timp!

Frații din toată lumea ne salută fie prin mail-uri, fie telefonic. Dumnezeu ne-a adus în legătură cu mulți, cu aceia care acum cred cum zice Scriptura. Fratele Gilson din Port Elizabeth mi-a spus unele cuvinte care mi-au mers la inimă. El și-a adus aminte de ceea ce s-a întâmplat în 2 aprilie 1962 când Domnul mi-a dat însărcinarea și apoi eu I-am răspuns: „Doamne, ei nu mă vor asculta. Ei au totul din belșug. Doamne, ei trăiesc ca împărații și nu mă vor asculta”. Domnul mi-a răspuns: „Robul Meu, va sosi timpul când te vor asculta. Depozitează hrana”. Voi toți cunoașteți mărturia. Acest frate din Port Elizabeth a strigat în receptorul telefonului și a spus: „Frate Frank, a sosit timpul când toți care sunt din Dumnezeu vor asculta și ascultă ceea ce spune Duhul Bisericilor”. El mi-a dat curaj să dau mai departe ceea ce am primit din partea Domnului și ne-a fost încredințat.

Ieri am dat o mărturie despre tot ceea ce se face și se lucrează aici în Centrul Misionar. Suntem mulțumitori pentru toți frații și surorile noastre. Voi știți, dacă astăzi faci ceva atunci totul este înregistrat, fiecare adunare și tot ceea ce se publică, ce se expediază și câtă literatură se distribuie. Aici avem notat că au fost 2.300 kg de DVD-uri, 4.850 kg de literatură și 7.173 kg literatură tipărită care a fost trimisă în diferite țări. În anul 2016 au fost 45100 expedieri. Mai am și numele acelor pe care ieri nu i-am amintit. Dumnezeu să-i

binecuvânteze din bogăția harului său pe toți frații și surorile care se ocupă cu corespondența, lucrează la tipografie sau ajută în tot ceea ce este necesar de făcut. Este puternic ceea ce a făcut Dumnezeu anul trecut. Nu doar diferitele călătorii, ci, prin har, noi putem îngriji frații de pe întregul pământ. Toți primesc predicile fratelui Branham și scrisorile circulare. Dacă unii încă nu știu exact cum este ordonat totul, vă rog mergeți jos și vedeți cum totul este aranjat pe limbi. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru Centrul Misionar, suntem mulțumitori pentru tipografie, suntem mulțumitori pentru cazarea tuturor fraților care vin din diferite țări. Cine s-a gândit vreodată că Dumnezeu va face așa ceva pe fața pământului înaintea revenirii lui Isus Hristos? Astfel ca toate popoarele, limbile și națiunile să audă încă o dată Evanghelia veșnic valabilă, așa cum este scris în Apoc. 14:6: *„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelia veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”*, pentru ultima dată. Apoi Mat. 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul”*.

N-am înțeles noi ceea ce a făcut Dumnezeu începând cu timpul Reformei? A avut loc trezire după trezire. Au existat bărbați ai lui Dumnezeu pe care El i-a putut folosi în diferite timpuri. Înainte să fi fost un Martin Luther sau un Huldrych Zwingli au existat un Jan Hus și un John Wycliff. Erau bărbați pe care Dumnezeu îi putea folosi. În fiecare trezire era pregătirea pentru următoarea trezire; în fiecare trezire care a avut loc, aleșii au ținut pasul cu trezirea. Toți ceilalți au rămas pe loc la ceea ce a făcut Dumnezeu în acel timp. Dar aleșii nu s-au oprit niciodată, ci de fiecare dată au ținut pasul și au mers mai departe cu trezirea următoare, până în timpul nostru; din trezirea lutherană, calvină, din cea a lui Zwingli, din toate trezirile Dumnezeu a mers cu aleșii Săi mai departe. Dumnezeu a avut un John Wesley pentru trezirea metodistă, un Menno Simons pentru trezirea menonită, un John Smith pentru baptiști. Și după străpungerea Reformei Dumnezeu a avut bărbați pe care i-a folosit. Putem spune că de fiecare dată Dumnezeu a dăruit har celor ce au crezut Cuvântul descoperit pentru vremea lor și au ținut pasul. Și cei din trezirea pentecostală au trăit în anul 1906

străpungerea lor; nu doar în Los Angeles pe strada Azusa, ci pe întregul pământ, în Europa, în Kassel, în Müllheim, în China, pretutindeni Duhul lui Dumnezeu a început să lucreze. Acum în timpul nostru în biserica pentecostală carismatică sunt 565 milioane. Dar ce a fost acum 100 de ani? Nimeni n-a auzit vreodată ceva de darurile Duhului sau botezul cu Duhul Sfânt. Dar apoi, înaintea Primului Război Mondial, Dumnezeu a dăruit străpungerea prin har.

După cel de-al Doilea Război Mondial Dumnezeu l-a însărcinat pe fratele Branham în mod direct. Eu mi-am scris în Biblia mea ceea ce i-a fost spus lui: „La malul râului au fost prezenți mulți oameni și reporteri. Atunci mi-a spus din nou: *«Privește în sus!»*. Și când m-am uitat în sus, această lumină s-a coborât. Unii au leșinat și un glas puternic, care a cutremurat întreaga regiune, a spus: *«Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos»*. Nu că eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Este cu adevărat minunat că Dumnezeu a hotărât-o așa. Nu doar că am aflat de ceea ce s-a întâmplat pe fața pământului în ultimii cinci sute de ani, ci am aflat ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, prin har.

Scumpi frați și surori, aceasta merge paralel cu ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru Israel. Eu mi-am notat-o mai înainte. Din anul 1823 iudeii se întorc în patria lor. Începând din 1897 de la Primul Congres Sionist din Basel nu era doar ideea, ci a fost trezită și dorința în iudeii de pretutindeni ca să se întoarcă acasă în patria lor. Apoi în 1917 a fost Declarația Balfour, în care se spunea că iudeii au un drept să aibă țara proprie. După aceea a urmat anul 1947 când Adunarea Generală a Națiunilor Unite a hotărât ca Israelul să aibă o țară proprie. După aceea, pe 14 mai 1948, a fost proclamat înființarea Statului Israel. Cu bucurie am trăit acest eveniment când David Ben Gurion a proclamat înființarea Statului Israel.

Dragi frați și surori, acum doresc să spun următoarele: câteodată nouă ni se pare că Domnul ar întârzia. Pavel și Petru au scris-o și ei: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței revenirii Lui; ci are o îndelungă răbdare”* (2 Pet. 3:9) până când ultimii vor fi adăugați, vor intra. Dacă ne uităm, vedem cât timp Își ia Dumnezeu ca să adune

poporul Israel, știm cu cât necaz este în legătură totul, cu Israelul, cu Ierusalimul și relațiile de acolo. Noi am aflat și despre ultima declarație a Națiunilor Unite la care nici n-ai voie să te gândești. Toți sunt împotriva Israelului. Ei spun că Israelul, iudeii, au ocupat teritorii și sunt o forță de ocupație. Nu, nu este adevărat. De 3500 de ani țara Israel aparține poporului Israel, acolo a fost capitala lui David, a fost locul pe care Dumnezeu l-a ales. Și aceasta trebuie s-o spunem, ambasadorul Israelului din Statele Unite a avut curajul să ia Biblia în mână, s-a dus în fața Adunării Națiunilor Unite, a ridicat Biblia și a spus: „Aici este scris...”. Cu adevărat el a pus Cuvântul lui Dumnezeu pe prim plan. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze Israelul. Încă o dată doresc să accentuez: nouă ni se pare că durează prea mult, strângerea Israelului și tot ceea ce se întâmplă cu Israelul, și poate ni se pare că durează prea mult că așteptăm de atâta vreme revenirea Domnului.

De fapt, eu m-aș bucura dacă frații și surorile mele din perioada anilor '58-'60 ar veni acum în față, chiar dacă sunt jos în sala de mese, toți aceia care au avut și au trăit începutul împreună cu noi, când eram adunați 12, 13, 14 persoane, când am tradus prima predică a fratelui Branham. În felul acesta am primit har înaintea lui Dumnezeu, am primit legătura cu ceea ce a făgăduit Dumnezeu, știm care a fost scopul slujbei fratelui Branham și ceea ce i-a fost spus în 11 iunie 1933 în jurul orei 14 după amiază din norul de lumină supranatural: „*«Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos»*”. Aceasta este o însărcinare divină, este o împlinire a ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament; în Mal. 4:5-6: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare...*”. Astăzi noi putem spune tare și răspicat: această Scriptură s-a împlinit înaintea ochilor noștri și avem dreptul să avem parte directă de aceasta prin har.

Frați și surori, am înțeles noi ce har, ce privilegiu ne-a dăruit Dumnezeu? În mijlocul miliardelor de oameni de pe fața pământului noi să credem ce zice Scriptura, să trăim ce zice Scriptura. Așa cum poporul Israel este adunat din toate popoarele și națiunile și este adus înapoi în țara făgăduită lor, tot astfel Biserica este adunată din toate

popoarele, limbile și națiunile. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din întreaga istorie a planului de mântuire, cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica Dumnezeului celui viu.

Astăzi doresc să vă mai spun unele lucruri. Înaintea plecării lui, fratele Branham și-a deschis Biblia și a citit din ea pentru ultima dată. Astăzi eu vă arăt în ce loc din biblie a citit fratele Branham ultima dată: în Deut. 34 și Iosua cap. 1. Așa și-a deschis și lăsat Biblia lui fratele Branham în 18 decembrie 1965 înainte de a face călătoria de la Tucson la Jeffersonville. Ea a rămas deschisă la sfârșitul cărții Deuteronom și începutul cărții lui Iosua. Ce citim aici? Aici citim ceea ce a făcut Dumnezeu cu Moise. Dumnezeu l-a luat pe Moise, care a putut privi de departe țara, dar n-a putut intra în ea. Așa s-a întâmplat cu fratele Branham. Ca și lui Moise, Dumnezeu i-a descoperit totul. Tot ceea ce i-a fost descoperit lui Moise a fost pus în chivotul legământului și apoi a urmat Iosua. Iosua nu a adus o învățătură nouă, ci el a luat chivotul legământului cu tot ceea ce a descoperit Dumnezeu în timpul lui Moise, l-a pus pe umerii leviților și apoi au intrat dincolo în țara făgăduită. Așa este scris în Iosua 1:3: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise*”. I-a vorbit lui Moise, i s-a arătat într-o flacăra de foc în mijlocul unui rug și i-a spus: „...*strigătele israeliților au ajuns până la Mine, și am văzut chinul cu care îi chinuiesc egiptenii. Acum, vino, Eu te voi trimite... și vei scoate din Egipt pe poporul Meu*” (Ex. 3).

Exact așa este și cu mesajul pe care Dumnezeu l-a dat fratelui Branham. O scoatere afară, o separare, o pregătire și o intrare dincolo în țara făgăduită. Cât de des am amintit și accentuat în acest loc făgăduințele lui Dumnezeu și de fiecare dată am indicat înspre 2 Cor. 1 de la vers. 20: „*În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da» și «Amin», prin Isus Hristos, prin noi!*”! Făgăduințele își găsesc împlinirea lor prin har. Scumpi frați și surori, dați-vă odată seama, sau mai bine spus credeți-o: ce privilegiu este să primești trecere, har înaintea lui Dumnezeu, ca să recunoști timpul, ceasul, să accepți și să primești mesajul și pe mesager! Apoi noi vedem rezultatul, împlinirea cu toți aceia care acum pot crede din tot sufletul ce zice Scriptura și cum spune ea.

Și acest lucru mi-a fost spus. Cu toate că nu ar fi potrivit pentru astăzi, o spunem pentru că este important. Se spune despre fratele Branham că el le-a tratat necuvenit pe surori, pe femei. Dar el n-a putut face altă alegere, nu i-a rămas nimic altceva de făcut decât să așeze ordinea divină pe sfeșnic. În Împărăția lui Dumnezeu toți își au locul lor. N-aș sfătui pe nimeni să facă fără putere nici un singur verset biblic. Despre aceasta este scris mai ales în 1 Cor. 11. Eu spun aceste lucruri doar pentru că cineva a făcut referire la aceasta. De fapt, nu s-ar cuveni s-o amintim astăzi, dar și aceasta este important, cum Pavel a așezat pe sfeșnic ordinea divină privitoare la legătura între bărbat și femeie și legătura cu Biserica. Noi nu putem face nimic altceva decât s-o spunem cum a zis-o Dumnezeu lui Moise: „*Când o femeie va naște un copil de parte bărbătească, va fi necurată încă treizeci și trei de zile. Dacă naște o fată va fi necurată încă șaiszeci și șase de zile*” (Lev. 12:2-6).

Eu nu pot face nimic la aceasta că Dumnezeu a așezat o ordine în legătura dintre bărbat și femeie, și mă voi păzi să schimb ceva în aceasta. În 1 Cor. 11:3 este scris: „*Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este capul lui Hristos*”. În sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu avem rânduiala divină înaintea ochilor noștri. Mergem mai departe la vers. 7, 8, 9. Și acest lucru a fost spus, vers. 7: „*Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului*”. Domnul Dumnezeu l-a făcut pe Adam după chipul Său; nu pe Eva. Cu adevărat aceasta trebuie s-o respectăm.

Și aceasta este în legătură cu istoria mântuirii. Așa cum Eva a fost scoasă din Adam – când partea lui a fost deschisă și din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut-o pe Eva – tot astfel Biserica a fost scoasă afară din Hristos, când pe crucea Golgotei, partea Lui a fost deschisă și Sângele noului legământ a curs. Nu tu și nici eu, ci mai întâi a fost Răscumpărătorul.

Așa este și a fost spus clar în legătură cu Adam. 1 Cor. 11:8-9: „*În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat*”. Am putea citi până la sfârșit.

Este bine pentru sora care se poate supune fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu. Dar aceasta nu înseamnă ca femeia să fie tratată ca un preș. Ci așa cum am citit aici, bărbatul este chipul lui Hristos și femeia este slava bărbatului. Așa cum Hristos a răscumpărat Biserica și cu adevărat are nevoie de Biserică ca să poată trăi mai departe prin ea, ca să împlinească ceea ce a făgăduit Dumnezeu, tot așa Dumnezeu i-a dăruit bărbatului o femeie și amândoi vor fi un singur trup. Nu vă îngrijați de aceasta, și Pavel a amintit-o pe Fivi care slujea Bisericii. De asemenea și Ioan le-a amintit pe unele surori care i-au fost de ajutor, au fost primitoare de oaspeți, și au slujit Bisericii. Și aici noi avem surori care slujesc Bisericii și astfel noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima.

Ceea ce pe mine mă doare este când ceea ce a spus și învățat biblic fratele Branham este răstălmăcit și tulburat ca și cum el le-ar fi înjosit pe femei. Nu! Aceasta este încă valabil: în Hristos nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, ci în Hristos toți suntem una (Gal. 3:28). Dumnezeu să ne dăruiască locul nostru cuvenit. Referitor la darurile Duhului, și tuturor surorilor le pot fi dăruite și au dreptul să întrebuițeze darurile Duhului și pot să se roage. Referitor la slujbe, știm că Dumnezeu a pus în Biserică: apostoli, proroci, învățători, păstori și evangheliști. Ordinea divină rămâne veșnic valabilă.

Dar acum pun întrebarea: ce se întâmplă pe tot pământul în întreaga creștinătate? N-o voi uita niciodată; eu am arhivat fotografiile. O „preoteasă” binecuvântează doi preoți homosexuali; apoi un preot binecuvântează căsătoria a două femei lesbiene. Există o singură căsătorie și aceasta este între un bărbat și o femeie – aceasta este rânduiala divină. Fie ca toți să facă și să creadă ce vor ei. Dar noi ca Biserică a Dumnezeului celui viu credem fiecare Cuvânt al Scripturii și ne supunem ordinii divine. S-o spunem încă o dată: toți pot decide pentru ei înșiși ce vor să creadă și să facă. Noi am luat decizia, noi credem cum zice Scriptura. Este voia lui Dumnezeu ca noi să ne lăsăm introduși în ordinea divină, să ne putem supune acesteia pentru ca Dumnezeu să poată continua și înainta cu noi.

Tot așa în 1 Cor. 7:15 este scris: „*Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legați*”, fie că este bărbat, fie că este femeie. Dumnezeu n-a hotărât ca femeia să fie sclavă; dacă bărbatul necredincios o bate sau o face să sufere și pleacă de la ea, atunci să plece, nevasta nu este legată de el. Trebuie să citești toate versetele biblice care sunt în legătură cu această temă. Scumpi frați și surori, noi să ne păzim de a-i judeca pe alții care au ajuns în situații grave. Să-I mulțumim lui Dumnezeu dacă ne merge bine și nu suntem în necazuri în căsnicie sau în familie.

Dragi frați și surori, acum doresc să citesc câteva versete biblice pe care mi le-am notat, privitoare la alegerea noastră dinaintea întemeierii lumii. Numele noastre, ale tuturor care înaintea întemeierii lumii am fost hotărâți pentru răscumpărare, au fost scrise în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat, nu doar în Cartea Vieții (Ap. 20:12), ci au fost scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat. Primul rod, întâii născuți care vor avea parte de prima înviere sunt o proprietate deosebită a lui Dumnezeu, sunt aceia pe care Dumnezeu i-a hotărât înaintea întemeierii lumii să-L creadă pe Cuvânt, să se încreadă în El și să accepte, să primească necondiționat tot ceea ce El ne-a pregătit.

Doresc să citesc în Mat. 13:35: „*Ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: «Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii.»*”. În legătură cu Domnul și Răscumpărătorul nostru este spus: „Voi spune lucruri care au fost ascunse de la întemeierea lumii, dar au fost hotărâte deja mai dinainte în planul lui Dumnezeu”.

Apoi Mat. 25:34: „*Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.»*”. Dumnezeu nu Și-a alcătuit planul de mântuire cândva în decursul timpului, ci înaintea întemeierii lumii El Și-a alcătuit planul Său. Dumnezeu a știut cu precizie ce va veni și cum va decurge timpul. El Și-a făcut cunoscut întregul plan de mântuire în Cuvântul Său, de la început până la sfârșit, deja prin proroci și apoi l-a vestit în Noul Testament.

În Luca 11:50 este scris: „*Ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii*”.

De fiecare dată este scris „*Înainte de întemeierea lumii*”. Ioan 17:24: „*Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii*”. Deja totul era hotărât dinainte, „*înainte de întemeierea lumii*”. Și pe noi Domnul Dumnezeu ne-a iubit înaintea întemeierii lumii, înaintea întemeierii lumii ne-a hotărât să vedem slava Lui.

Apoi Ef. 1:4: „*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos...*”. Înaintea întemeierii lumii am fost aleși ca să fim sfinți și fără prihană, să ne înfățișăm înaintea Domnului. Aceasta este posibil prin Sângele Mielului care a fost vărsat pe crucea Golgotei; sângele noului Legământ despre care Domnul nostru a spus: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor*”(Mat. 26:28). Deja înaintea întemeierii lumii totul era hotărât așa, ca Răscumpărătorul să-Și verse Sângele pentru cei răscumparați.

Citim 1 Pet. 1:20: „*El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi*”. Răscumpărătorul și răscumparații au fost hotărâți înaintea întemeierii lumii. Dar a fost arătat acum la sfârșitul vremilor, în ultima perioadă de timp a timpului de sfârșit. Apoi mergem la Cuvântul din Ioel 2:28: „*AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, în ultimele zile voi turna Duhul Meu peste orice făptură*”. Începând cu clipa când Răscumpărătorul nostru a venit, atunci au început ultimele două zile. O zi la Dumnezeu este ca o mie de ani la noi. Au trecut două mii de ani de la Adam la Avraam; două mii de ani de la Avraam până la Hristos; și avem încă două mii de ani în urma noastră și știm că va urma al șaptelea mileniu care va fi Împărăția de o mie de ani. Chiar dacă Dumnezeu nu se orientează după calendarul nostru, la El totul corespunde. Doar calendarele noastre nu corespund. Așadar să acceptăm ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu: pentru că în El am fost hotărâți și aleși ca să ne înfățișăm înaintea Lui fără

pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta. Este posibil așa ceva? Este posibil. Zapisul, scrisoarea care ne învinuia a fost ruptă, nu ne mai este ținut în socoteală nimic, prețul a fost plătit, toată vina și păcatele noastre au fost puse asupra Lui pentru ca noi să avem pace și prin rănila Lui suntem vindecați.

Dragi frați și surori, să facem cum a făcut Avraam care nu s-a uitat la starea lui și nici la toate împrejurările urâte, ci s-a uitat la Acela care a dat făgăduința și apoi a văzut făgăduința împlinită. Și noi ne uităm la Domnul și vom vedea împlinită și ultima făgăduință.

În legătură cu Antihristul citim Apoc. 13:8: „*Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat*”. Observați voi aici? Dumnezeu ne-a deschis ochii. Cred că fratele Miskys a spus-o înainte; cu adevărat în toate cărțile, în toate broșurile, în întreaga literatură am prezentat planul lui Dumnezeu de mântuire într-un mod clar și ceea ce trebuie să se întâmple în ultima perioadă de timp, până la Apoc. 17, și anume că puterea religioasă va călări pe puterea politică. Așa cum în Apoc. 12, Domnul a descris Biserica nou testamentară ca o femeie cu o cunună de douăsprezece stele pe cap. Biserica nou testamentară este încoronată cu învățătura apostolilor și este zidită pe temelia apostolilor și prorocilor. În anul 1954 fratele Branham a predicat despre acest capitol clar și deslușit. Dar dacă de la Apoc. 12 mergem mai departe vedem Biserica decăzută care este descrisă ca o curvă care călărește pe fiară și are hățurile în mâini. Fiara este ultima putere politică, ultima împărăție; împărăția romană ia chip în fața ochilor noștri. Cu toții vedem că prorocia biblică se împlinește și vedem că nu toate drumurile merg spre Washington sau Moscova, Berlin sau Viena, ci „toate căile duc spre Roma” – voi știți ce se spune prin aceasta.

Dragi frați și surori, Îi mulțumim Dumnezeului nostru că ne-a deschis ochii spiritali, și Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt viu care ne-a fost descoperit. Noi putem vesti acest Cuvânt în mod liber și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor auzi glasul lui Dumnezeu.

Apoi citim Apoc. 17:8: „*Fiara pe care ai văzut-o era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adânc și are să se ducă la pierzare. Și*

locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni". Noi nu ne vom mira de nimic, noi vom vedea prorocia biblică în împlinirea ei și știm că așa va fi trebuit să se întâmple pentru că așa a fost spus mai dinainte.

Apoi ne întoarcem la noi. Pe lângă aceasta citim Apoc. 21:27 un Cuvânt adresat direct nouă în acest timp. În Apoc. 21:27 este scris: *„Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului*". Numele noastre nu sunt scrise undeva într-o carte bisericească, ci în Cartea Vieții Mielului care a fost jertfit.

Să facem un cuprins la ceea ce a fost spus astăzi. În scrisoarea lui Iacov avem multe lucruri spuse în câteva cuvinte. În legătură directă cu tema revenirii Domnului nostru citim în Iacov 5:7: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*", până la revenirea Domnului. Gândiți-vă la cuvântul din 2 Pet. 3:9, *Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, ci are o îndelungă răbdare cu noi toți*, până când noi toți vom fi pregătiți să vedem slava Lui. Nu sunt foarte sigur de numărul exact, dar mi se pare că de 147 de ori fratele Branham a vorbit despre Mireasa Mielului, care acum este scoasă afară, este separată și este sfințită în Cuvântul Adevărului, spălată în Sângele Mielului și este pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii iubitului nostru Domn. Și în acest caz: *„Iată Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!*".

Încă o dată acest gând. Fratele Branham a așteptat revenirea Domnului în timpul său, Pavel a așteptat revenirea Domnului în timpul său și a scris: *„nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*" (1 Cor. 15:51). Apoi vedem cum au trecut două mii de ani. Dar acum cu adevărat am ajuns la sfârșit. Timpul sfârșitului este aici, revenirea Lui este aproape. Rugăciunea noastră este: *„Doamne, încă o dată! Doamne, încă o dată întinde-Ți brațul Tău, coboară, vino cu puterea Duhului Sfânt asupra Bisericii și desăvârșește-Ți lucrarea Ta cu noi toți*". Așa cum este scris aici în Iacov: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților...*". Ce a spus Martin Luther? *„Dacă Domnul nu vine anul acesta totuși eu îmi voi sădi pomișorul și Îl voi aștepta mai departe ca să vină la anul*".

Toți au vorbit despre revenirea Domnului. Câte cântări au fost scrise și cântate! Și cântarea: „Mireasa așteaptă de atâta vreme, Doamne, ca Tu să Te arăți”. Acum două sute de ani, acum o sută de ani au fost compuse și cântate, prin Duhul, mii de cântări în legătură cu revenirea Domnului. Cu adevărat, acum suntem foarte, foarte aproape înaintea acestui eveniment.

Nu intrăm în toate amănunțele, dar noi observăm evenimentele timpului cu o mare precizie. Fie în Rusia, Statele Unite sau Israel, oriunde se petrece ceva, prin harul lui Dumnezeu suntem la zi cu toate evenimentele și de fiecare dată putem recunoaște că Dumnezeu ne-a dăruit acest har ca în același timp în care poporul Israel, simbolizat prin smochin, va înfrunzi și va primi viață...Atunci Domnul a spus: *„Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”*. Așa a spus-o Domnul nostru. Apoi urmează descrierea: doi vor fi într-un pat, unul va fi luat sus și altul va fi lăsat jos. Toate în aceeași legătură.

Dragi frați și surori, nouă nu ne rămâne nimic altceva de făcut decât să-I mulțumim Domnului din toată inima și în fiecare situație în care ne aflăm să ne încredem în Dumnezeu și să știm că El va face totul bine. Revenirea Domnului este cu adevărat atât de aproape încât putem spune: să vedem ce ne va aduce acest an. Un lucru îl știm: că ultimii vor fi chemați afară și când numărul va fi deplin atunci ușa va fi închisă.

Acesta este un cuvânt adresat nouă tuturor: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”* (Iacov 5:7).

Ce mare har că acum două mii de ani Dumnezeu i-a putut folosi fie pe Pavel, fie pe Petru sau pe Iacov și i-a putut inspira să scrie ceea ce se potrivește, se împlinește și se va împlini în timpul nostru. Dragi frați și surori, Dumnezeu a știut toate lucrurile dinainte. Cum am citit cele opt locuri în legătură cu faptul că Dumnezeu a alcătuit planul Său de mântuire *înaintea întemeierii lumii*, și noi am fost hotărâți și aleși *înaintea întemeierii lumii*. Nouă ne-a fost descoperită taina lui

Dumnezeu, introducerea în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Toți, tineri și bătrâni, mici și mari, toți care sunt de curând în mijlocul nostru își trăiesc răscumpărarea și iertarea, noi să putem trăi tot ceea ce ne este necesar ca să avem parte de răpire; până la cuvântul spus de Pavel: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi*” (Rom. 8:11).

Dragi frați și surori, nu doar o ungere, nu carismatică în exterior, nu multă atmosferă. Ci așa cum a spus Domnul nostru: „*Eu Mă duc. Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*” (Lc. 24:49). Și așa s-a împlinit: Dumnezeu în mijlocul nostru, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi prin puterea Duhului Sfânt. Și aceasta la fel de sigur cum Răscumpărătorul nostru a venit la noi, născut într-un trup muritor, ca să-i ia puterea morții, să biruiască iadul și a înviat pe toți sfinții din perioada Vechiului Testament. După cum în Ps. 24 și în prorocia Vechiului Testament este scris că tot ceea ce trebuia să se întâmple atunci s-a împlinit și tot ceea ce este hotărât pentru această vreme se va împlini. Pe cât de sigur credem din toată inima ultimul mesaj cu toate făgăduințele care aparțin acestui Cuvânt, pe atât de sigur se poate spune că am primit har, trecere înaintea lui Dumnezeu. El ne-a făcut de cunoscut cuvintele, căile și făgăduințele Sale, iar noi avem un acord interior față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și credem că Domnul Se va reîntoarce în timpul nostru ca să-i ia Acasă pe ai Săi.

Fratele Branham a privit la anul 1977 pentru că atunci trebuia să se îplinească al 70-lea an de îndurare pentru iudei. Dar Dumnezeu hotărăște asupra timpului, pentru că așa a spus-o Domnul: „*Cât despre ziua aceea sau ceasul acela, nu știe nimeni*”. Tot astfel El a spus: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”.

Doresc să citesc următoarele versete din Iacov 5:8-9: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape...*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul! Niciodată înainte acest Cuvânt nu l-ai putut vesti cu o așa greutate, seriozitate ca acum,

așa cum este scris aici: „*căci revenirea Domnului este aproape*”. Dacă noi spunem aceasta atunci spunem doar ce zice Scriptura. Nu suntem niște fanatici religioși, nicidecum! Noi nu suntem niște fanatici, ci suntem niște oameni care cred cum zice Biblia, care cred Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima. Și așa cum am citit în cuvântul de introducere: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Aceasta este o făgăduință pe care Domnul ne-a dat-o nouă. Și cum am amintit, Mat. 24 premerge Mat. 25 și spunem: niciodată masa Domnului n-a fost atât de bogat pregătită ca acum, niciodată în acești două mii de ani Vechiul și Noul Testament n-au fost aduse împreună ca un tot unitar întreg atât de armonios ca în timpul nostru. Și putem spune că noi credem cum zice Scriptura.

Și acest lucru îl reamintim. Pentru mine 2 aprilie 1962 are cea mai mare însemnătate și mă gândesc că și pentru întreaga Biserică a Dumnezeului celui viu chemată afară. Aceasta n-o spun din cauza mea. Dar după moartea și mai ales după înmormântarea fratelui Branham toți au fost întristați. Ei au așteptat până de Paștele anului 1966 pentru ca să aibă loc învierea prorocului. Când am ajuns acolo, fratele care se ocupa de funeralii m-a salutat și m-a întrebat: „Știi tu de ce ne-am adunat aici?” Eu i-am răspuns: „Da. Pentru că are loc înmormântarea prorocului”. Răspunsul lui a fost: „Nu. Noi nu suntem aici ca să-l înmormântăm pe proroc. Este Paștele. Noi suntem în acest loc și așteptăm învierea prorocului”. Timp de două ore au cântat „Numai să crezi, numai să crezi”, apoi încă o dată au cântat „Pe aripile unui porumbel alb”, au așteptat și au așteptat. Dar eu am plâns. În toată viața mea n-am plâns ca atunci. Pentru mine o lume întreagă se prăbușise fiindcă era convingerea mea că prin slujba fratelui Branham Mireasa va fi pregătită până la revenirea Domnului. Eu m-am luptat cu Domnul, am plâns, m-am luptat și I-am spus: „Doamne, cum va fi pregătită Mireasa Ta fără această slujbă?”. Spun sincer, nu știu dacă vreodată în viața mea am plâns atât de mult ca atunci în acele două ore. N-o puteam înțelege. Dar după înmormântare m-am întors în camera mea de hotel și tocmai ce mă așezasem pe scaun, pacea lui Dumnezeu a venit asupra mea. De data aceasta n-a fost o voce audibilă. Eu am auzit vocea Domnului de 17 ori, iar vocea lui Dumnezeu am auzit-o o

singură dată; pe 17 iunie 1969 am auzit vocea lui Dumnezeu. Dar de data aceasta n-am auzit o voce audibilă, ci era în inima mea și vorbea: „Acum a sosit timpul tău să mergi din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul și să împarți hrana”. Voi știți eu aveam un serviciu la NATO ca angajat de stat. După ce m-am întors de la înmormântare mai întâi mi-am dat demisia și apoi am început slujba în Împărăția lui Dumnezeu. Am călătorit din țară în țară, în anii 1966-1967 în Vestul Europei, apoi perioada 1968-1970 am fost în întreaga Europă de Est. În călătorii a fost inclusă Moscova și apoi toate celelalte țări și localități.

Astăzi fac o observație care îmi produce o mare durere. Eu am predicat în Damasc, am predicat în Latakia (Siria), dar și în locul care acum este prăbușit, în Alep (Siria) care este o mare dărâmatură. Alep a fost singurul oraș din cele 560 de orașe în care am predicat, în care după serviciul divin am fost chemat într-o cameră separată unde mi s-au aruncat reproșuri pentru că am amintit Israelul: „Cum am avut eu curajul să amintesc în public pe acest popor criminal, infractor?” Ei au strigat și au urlat la mine. Am suferit mult pentru Alep. Nimeni nu m-a dus la aeroport, nimeni nu m-a dus la autobus. Pur și simplu m-au aruncat afară din oraș. A trebuit să mă întorc înapoi la Damasc. Singurul oraș de pe fața pământului care m-a respins are acum o așa mare distrugere.

Dragi frați și surori, cine are urechi, să audă ceea ce Duhul spune Bisericii. Fie ca toți care astăzi sunt adunați în acest loc și toți care ne urmăresc în direct să rămână străpunși în inimă, căci cu adevărat aceasta este ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos. Dar vă rog frumos să rămânem normali, să rămânem treji. Cine are o meserie să-și vadă de munca lui, cine dorește să se căsătorească să se căsătorească, cine dorește să construiască acela să construiască. Dar faceți aceste lucruri cu siguranța în inima voastră că fiecare clipă ar putea fi ultima clipă, în interiorul vostru fiți pregătiți să rămâneți în legătură cu Domnul Dumnezeu. Pe fața pământului nu există un serviciu dedicat doar credincioșilor; fiecare muncă este de natură pământească. Suntem mulțumitori că suntem pe fața pământului, dar Domnul nostru a spus: „*Voi nu sunteți din această lume, după cum Eu nu sunt din această lume*”. Voi sunteți în această lume, dar nu sunteți

din această lume. Obârșia noastră este în cer și suntem proprietatea Domnului. Atotputernicul Dumnezeu, credinciosul Dumnezeu, a dăruit mult har de-a lungul anilor pentru ca Cuvântul Lui descoperit să fie vestit în toate popoarele și limbile. Astfel noi vedem că făgăduința care a fost dată fratelui Branham a fost împlinită: „mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Astfel noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru că am recunoscut timpul și ceasul. Îi mulțumim Domnului pentru Sângele noului legământ, Îi mulțumim Domnului pentru Cuvântul Lui viu, sfânt și scump care ne-a fost descoperit. Îi mulțumim pentru că acest Cuvânt nu se întoarce gol înapoi, Îi mulțumim Domnului că facem parte dintre fecioarele înțelepte care sunt atente la ceea ce Duhul spune Bisericii prin Cuvânt, și mai ales pentru timpul nostru. Ferice de ochii noștri că văd și ferice de urechile noastre că aud.

Fie ca noi toți să fim binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului celui viu începând cu prima zi a acestui an, să propășim prin credință, să înaintăm. Dacă trecem prin încercări, atunci gândiți-vă la ceea ce a trebuit să sufere Domnul nostru, gândiți-vă la apostoli, gândiți-vă la prima perioadă de timp a Bisericii nou testamentare. Calea noastră nu este pe petale de trandafiri. Dacă trecem prin prigoană, negare, ocară sau indiferent ce ar fi, noi Îi putem mulțumi Domnului, știm în Cine ne-am pus încrederea și știm ce credem.

Încă o dată amintim Ioan 14: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce...”*. Apoi cuvântul din Iacov 5:7: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului”*. Cine vrea să fie prezent când Domnul Se va reîntoarce? Amin.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți frații noștri din toate popoarele, limbile și națiunile, care împreună cu noi dau mai departe hrana spirituală pe care Domnul ne-a încredințat-o nouă. Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Acum transmitem saluturi tuturor fraților și surorilor noastre. Vă salutăm pe toți de pe întregul pământ oriunde vă aflați. Încă o dată permiteți-mi să vă spun, suntem mulțumitori pentru frații noștri care

traduc în alte limbi. Cei mai mulți nu-și pot închipui cât de greu este să redai cuvintele potrivite dintr-o limbă în cealaltă limbă. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har. Le mulțumim tuturor din diferitele limbi care sunt răbdători, ascultă predicile în limba germană și în același timp le pot auzi traduse în limba lor. Fratele Branham a predicat în limba engleză și toți aceia care au putut-o auzi au auzit. În timpul său cu adevărat au existat doar trei locuri pe fața pământului în care oamenii au auzit predicile fratelui Branham traduse de pe benzi: în Africa de Sud, Sidney Jackson a tradus din engleză în limba afrikaans; în Edmonton, Canada, fratele Martin; și în Krefeld, Germania. Dacă ne gândim acum, toți frații de pe întregul pământ ascultă predicile, le citesc, în toate țările din întreaga lume toți sunt îngrijiți. Este împlinirea Scripturii, că Evanghelia veșnic valabilă este vestită în toată lumea și Scriptura se împlinește înaintea ochilor noștri.

Dragi frați și surori, nu ne putem închipui ce slavă vor reflecta hainele răscumpăraților. Eu am văzut aceasta atunci când am fost luat din trup și am trăit răpirea. Toți aveau niște haine albe strălucitoare, nu doar albe, ci ele reflectau o strălucire deosebită. Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L cred pe El. Apoi făgăduința că El ne va șterge orice lacrimă din ochii noștri și noi vom jubila de bucurie în vecii vecilor. El care înainte întemeierii lumii și-a alcătuit planul Său de mântuire, și în Vechiul și Noul Testament a prezis dinainte cum se va întâmpla totul, ne-a dăruit harul să trăim acum. Și cum a amintit fratele nostru, Dumnezeu ne-a dăruit o introducere precisă în întregul Său plan de mântuire. Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea. Fie ca toți care sunt aici să ia saluturi și să le transmită pretutindeni.

Aici avem cerințe de rugăciune pe care dorim să le aducem înaintea Domnului. Doresc să ne plecăm capetele, să rămânem în duh de rugăciune și să cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”. Avem o cerință de rugăciune pentru o soră din Ungaria. Fie ca Dumnezeu să-i dăruiască har, să se atingă de ea și s-o vindece. O altă cerere de rugăciune pentru toți cei care au fost afectați de inundații. Peste tot sunt necazuri. Acum vă rog ca toți să ne plecăm capetele, să ne închidem

ochii, ne deschidem inimile, iar cine are o dorință deosebită de rugăciune vă rog ridicăți mâna. Vom aduce totul înaintea Domnului.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, îmi pun ambele mâini peste Cuvântul Tău sfânt și scump pe care eu, prin har, îl port în inima mea și îl vestesc cu gura mea. Iubite Domn, prin Tine și cu Tine toate făgăduințele au devenit realitate, Tu Doamne ne-ai dăruit răscumpărare deplină, vindecare deplină, eliberare deplină.

Iubite Domn, Tu pe crucea Golgotei ai strigat: „*S-a isprăvit!*” Îți mulțumim că Tu, ca Cel înviat, ai venit la ucenicii Tăi, le-ai arătat mâinile Tale și i-ai spus lui Toma: „*Adu-ți degetul încoace și uită-te la mâinile Mele*”. Iubite Domn, Tu ai înviat, Tu i-ai smuls morții puterea și l-ai biruit pe Satan. Biruința Ta este biruința noastră. Rămâne așa: brațul Domnului este ridicat și rămâne ridicat. Dreapta Domnului face lucrări puternice, dreapta Domnului menține biruința. Tu să-i binecuvântezi pe toți aceia care au venit de aproape și de departe. Binecuvântează-i, ajută-i pe toți, fii cu toți în toate popoarele Europei, în toate popoarele Asiei, Africii și pe toate continentele. Doamne, Tu Îți chemi Mireasa afară din toate popoarele și limbile. Îți mulțumim că avem o parte directă la ceea ce se întâmplă acum înaintea revenirii Tale. Cuvântul sfânt, prețios, Evanghelia veșnic valabilă este vestită tuturor neamurilor ca mărturie. Apoi va veni sfârșitul.

Iubite Domn, binecuvântează-i pe toți frații și surorile, îndeosebi tuturor celor ce trec prin încercări grele dăruiește-le zilnic putere nouă. Fie ca acest an 2017 să nu fie doar un an de aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat în timpul Reformei. Doamne, în cei 500 de ani care au trecut Tu n-ai rămas pe loc, Tu de fiecare dată ai lucrat din nou până în ziua de astăzi.

Iubite Domn, ceea ce Tu ai început în timpul Reformei ai vrut să o aduci la bun sfârșit în restituirea deplină, la încheiere; aceasta se întâmplă în fața ochilor noștri. Tu n-ai vrut doar să reformezi ceva, ci ai vrut să ne aduci înapoi la început, pentru ca sfârșitul să fie la fel ca începutul. Tu ești Alfa și Omega. Încă o dată Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile care și aici în acest loc se adună de peste patruzeci de ani ca să asculte Cuvântul Tău. Tu ai trimis o foame după făgăduințele Tale și ai dăruit hrană, prin har. Dumnezeuule, am putea rămâne în acest

loc ore întregi, am putea exprima Cuvântul Tău și Ți-am putea mulțumi din nou pentru harul pe care ni l-ai dăruit. Îți mulțumesc că în acești 83 de ani m-ai purtat și pe mine și ai deschis uși și inimi pe întregul pământ. Fie ca toți care ascultă de ceea ce Duhul are de spus Bisericilor, prin Cuvânt, să fie binecuvântați. Noi suntem copii ai făgăduinței și până la ultima făgăduință vom trăi totul.

Te rog dăruiește-ne totul, dăruiește-ne o îndelungă răbdare statornică până la revenirea lui Hristos, până când ploaia târzie va cădea, și la sfârșit Dumnezeu va face încă o dată același lucru ca la început. Binecuvântează-i pe toți bolnavii, mai ales pe iubitul nostru frate Jean Claude, binecuvântează-l, vindecă-l și întărește-l. Vindecă-i pe toți și confirmă-Ți Cuvântul Tău. Dumnezeu, inimile noastre sunt pline de mulțumire pentru ceea ce ai făcut. Împreună laudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău și Îți mulțumim pentru ceea ce ai făcut. Cererile de rugăciune care au fost aduse Ți le aducem Ție. Tu ești omniprezent și-Ți mulțumim că Tu Îți vei confirma Cuvântul cu semne și minuni însoțitoare. Ție, singurului Dumnezeu, Îți aducem mulțumire, cinste și închinare. Și anul 2017 să-Ți fie dedicat. Atât timp cât Tu ne permiți să umblăm pe pământ Tu vei fi cu noi pentru că Tu ne-ai dat această făgăduință: „*Eu sunt cu voi în toate zilele (fără nicio excepție, fără nicio excepție), până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20). Îți mulțumim din inimă pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Citim două versete din Apoc. 5. La deschiderea peceților cei douăzeci și patru de bătrâni cântă cu alăutele lor o cântare nouă. Apoc. 5:9: „*Și cântau o cântare nouă, și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam»*”. Acum citim în vers. 10, scopul: „*Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!*”. Lăudat să fie Numele Domnului!

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei ce suferă. Vă rog plecați mângâiați și întăriți în acest an. Dumnezeu este credincios. El va împlini și va face totul. Amin.